

הקומה השניה של הזיכרון

טקס הזכרון המסורתי של תיאטרון "תמונע" הצליח לאסוף לעצמו קהל של מאות צעירים ולהפוך לאירוע חשוב ומהותי לשימור זכר השואה וקורבנותיה מרב יודלוביץ

להדפסה

השואה

ואכן - בדמה כי הטקס, שאורגן ותוזמן בדקדוק מרבי, הצליח הפעם לרגש במיוחד דווקא בשל החפזות המוחלטת מכל ניסיון להתחכם ובמידה מסוימת משום כך שהרשה לעצמו לכלול אלמנטים ששואכים מתוך הטקסיות הקונבנציונלית. כך למשל קטע מרגש עד דמעות מתוך הצגת היחיד "מניה" בה מגלם השחקן שי קדימי את דמותה של ניצולת מחנות ומביא את עדותה האישית.

יפעת מידע תקשורת
 דרך פ"ת 96-98 תל-אביב 67138
 טל' 03-5635050, פקס 03-5617166
www.ifat.com

ר"ג - גבעתיים			
7.78x9.77	1	14	עמ
15/10/2004	6025120-6		

הכי עירוני

הסיפור של מניה

130 מתלמידי שכבת י"א בתיכון "אוהל שם" ברמת גן, שחזרו השבוע מן המסע לפולין, צפו במסגרת ההכנות למסע במחזה "מניה" ב"בית צבי". המחזה הינו הצגת יחיד, בה משחק מצוין שי קדימי, כוגר טרי של בית הספר לאומנויות הבמה "בית צבי". המחזה מספר את סיפור חייה של מניה והרוביק, ניצולת מחנה הריכוז אושוויץ בירקנאו. אלמנה, אם לשני ילדים ותושבת תל אביב.

מתוך מחלת הסכיזופרניה בה לקתה לאורך המלחמה, מנסה מניה לטפר לראשונה מה קרה שם באמת. ההצגה עוסקת בהתמודדות היומיומית של ניצולי השואה עם העבר, עם החיים שנשארו שם, הבדידות, הפלאשבקים שלא מרפים, הזיקנה, הזיכרונות וה"לבר". המחזה הרשים מאוד את התלמידים, שהתקשו לעזוב ונשארו אחרי המופע לשיחה עם השחקן.

צומת המוזות

מאת עליס בליטנסל

מניה

בבית צבי בר"ג

עיבודו של שי קדימי לעדויות של ארבע ניצולות שואה, אותן מיוג לאחת, יצר הצגה מרתקת, שתופסת את הקהל בטרונן. קדימי משחק במבטא פולני אותנטי את ניצולת השואה, שאת סיפוריה המקורי שמעתי בעדותה במשפט שנערך לד"ר מנגלה בשנות השמונים בירושלים. יכולתו הנפלאה להכנס לדמות הטראגית, הצגתו את מוראות השואה בצורה מעודנת ובמינון נמוך מרגשת את הקהל, ובתוך כך, מתוך הסיפור האישי קולט הקהל את מלוא משמעות התמונה לאמתה. בהצגה, מניה (כמו רבים מניצולי השואה) שכל השנים הסתירה את הסיפור מילדיה, מחליטה להקליט אותו על טייפ, לפני שהיא מתאבדת.

משחקו של קדימי, שכה הקפיד על כל פרט ולו המזערי ביותר, בתוך התפאורה הריאליסטית המפורטת שעיצב ביחד עם מורן נדב וגיל ממן, עם המוסיקה שערך אפי שושני, והצלחתו לביים את עצמו בצורה כה מושלמת - גורמים לנו לצפות ממשדד החינוך שיעלה בפני כל תלמידי התיכון בארץ הצגה כה חינוכית, עשויה בטעם, במינון ובדרמה הראויים. הצגה שמעבר להיותה הישג אמנותי וחברתי כאחד, תלמד לקח היסטורי ותחשוף את שהוסתר ולכן כה חסר בידע הנועד על מה שהתרחש באמת בתקופת השואה.

– Y net תרבות – תיאטרון תמונע

יפעת מידע ותקשורת - ידיעות רמת - גן - ("העיר") תלמידי אהל שם .

ביקורת - אליס ליטנסל - צומת המוזות